

ילקוט לוי יצחק על התורה

רעה. אבל שמו אל לר'י קרא כתיב כי שבע יפול צדיק וקם. שמו אל¹⁸ דוקא אמר זה, כי בשם שמו שמו אל נרמז شب בירדי לשלהמןא.

כى, שמו אל הוא תיבות א"ז של"מ. א"ז הוא מספר ז', הינו השם בווי. שלם הוא לשלהמןא.

תורת לוי יצחק, חזדקים וביאורים לש"ס נעמוד קענע

ויבא יעקב שלם, והוא כמ"ש כי שבע יפול צדיק¹⁴ וקם וכמ"ש בילקוט¹⁵ פרשת וישלח בפסוק וישתחוו הארץ שבע פעמים, מה שבע ע"ש כי שבע יפול צדיק וקם וכו'.

וחדא לעביד ביש, הוא הבור שחופר הרשות במעשו הרים כמ"ש¹⁶ בור כורה ויחפרהו ויפול לו. והוא מ"ש בסיפה דקרה כי שבע יפול כרי ורשעים יכשלו ברעה הוא הבור דקליפה, מלכות דקליפה הנק¹⁷

(14) ראה גם לעיל סימן יג. למן סימן ע.

(15) רמז קלג. וראה מגלה עמוקות ואחתנן אופן קצ"ב בסופו, מובא למן סימן ע. העודה (55).

(16) תהילים ז, טז.

(17) ראה מאור אוור מערכת ר"ש סעיף כ"א וז"ל: רעה נקרא נוקבא

אגרות קודש

ב"ה, י"א ניסן, ה'תשכ"ב

ברוקלין, נ. י.

לכבוד מר מנחם שי' בגין

שלום וברכה!

בעתו קבלתי מכתביו, ומה שנעט לי עוד יותר פ"ש אישית על ידי מר יעקב שי' מרידור, אשר בודאי החזר פ"ש גם ממני אם כבר נמצא באח"ק ת"ו, וכן תוכן שיחתנו בעניין הפרטיו ובענייני הכלל. ובודאי לモותר להוסיף כי נעמה לי היחסות עם מר מרידור, ות"ח לכ' שישיב לכך.

לבוי כواب לרוגלי התעומלה המתנהלת לאחרונה נגד הדות והזהויות, ובוצרה ובמדדים (שתקות) אשר איש לא שיר שתהיה כזאת בישראל, תרתי משמע במובן עם בני ישראל ובਮובן ארצנו ה'ק' ת"ו. וכנראה שתקופתנו מסוללת לכל עניינים של חידוש ותגלויות ועד להפתעה. ועל פי היזמות חכמיינו ז"ל אשר מרובה מידה פורענות היה רצון שבקרוב ממש נזכה לחדשות מפתיעות בענייני טוב וקדושה, ערכיהם הנצחיים של עמנוא בני ישראל מאז ומקדם. ועל פי סיסמת תורה החסידות, מותחיל ממיסודה הבועשי", אין לשער האוצרות המכוסים בנפש כל אחד ואחת מבני ישראל, ואשרי חלקו של כל אחד המגלה אותם ומפעלים.

ובעמדנו לפניו חג המצות, זמן חירותנו, יהיו רצון שתהיה החירות בכל השטחים והענינים, חירות הגוף והנפש גם יחד, והרי לאמתו של דבר אי אפשר לו בלוא, וכאמור לעיל, אשרי חלקו של כל אחד שזוכה ומצליה לתרום חלקו הרואיו לו לחריות אמתית, לא רק לחריות הפרט אלא גם לחריות הכלל, ואם תמצא לומר, הרי גם בזה באמת אי אפשר לו בלוא.

בכבוד ובברכה לחג הפסח כשר ושמח.

המשך מעמוד ג

אומעדיק און פאר' חמור' עט"), אמר להם אדרמו"ר האמצעי שזו הபירוש בעצ비יהם כסף וזהב": "עצבייהם" – מלשון עצבות, באה מהיסרון ב"כסף וזהב" גשמיים, אבל אילו הי' להם "כסף וזהב" רוחניים, שהם אהבה ויראה², לא הי' שיק' אצלם כלל עצבות, כי אהבה ויראה שוללים בתכלית עצבות³.

(2) ראה תור'א ר"פ וישב. וככ"מ.

(3) משיחת יום ב' דחיה"ש היתשטו'ז.